İslâmofobi mi, Müslümanofobi mi?!

Feriduddin AYDIN
feriduddin@gmail.com

دار العِبَر للطباعة والنشر
Al-Ibar Publishing
İstanbul-2018

İslâmofobi mi, Müslümanofobi mi?!

Ortadoğu’da manzara malum; Askerî darbeler, Mezhep savaşları, terör, işgaller, soykırımlar birbirini izlerken insan kanı oluk oluk akmaya devam ediyor. Fazla ayrıntıya girmeye gerek yok; Bu coğrafyada birbirini kesip biçenlerin neredeyse tamamı Müslümandır. Yani Müslümanlık dinine bağlılarıdırlar. Peki bunlara «İslâm’ın mensupları» demek bu yüce hayat nizamına haksızlık olmaz mı? Hatta İslâm’a korkunç bir iftira sayılmaz mı bu? Karşımızda duran bu vahim manzara, aynı zamanda İslâm ile Müslümanlığın birbiriyle alâkası olmayan iki ayrı din olduğunu kanıtlamıyor mu?..

Ne ilginçtir ki yalnızca; *(Türkiye’de, Türkî Cumhuriyetlerde, İran, Afganistan ve Tacikistan’da)*[1] hiç kimse Ortadoğu toplumlarını ***«Müslimler»***[2] diye nitelemiyor! Aksine, bu ülkelerde yaşayan insanların çoğu, dini kimliklerini ***«Müslüman»*** diye ifade ediyorlar. Oysa dış dünyanın hemen tamamında bu toplumlar, ortak dille (ing.) fakat haksız yere ***«Muslims»*** olarak niteleniyor. Görüldüğü üzere bu isimlendirmede önemli bir çelişki var. Evet, ***«Muslims»*** sözcüğü, aslında Kur’ân’daki Arapça karşılığının İngilizce tam çevirisidir. Fakat Müslümanların, dini kimliklerinin bu kelime ile ifade edilmesi gerçeği yansıtmamaktadır. Nitekim İâhî takdir, İslâm’ın bağlıları olan Müslimleri, öbür dinlerin bağlılarından *-ve tabiatıyla Müslümanlardan da-* bu kelimeyle ayırt etmiştir. Bununla birlikte, *-doğru ile yanlışın, helâl ile haramın, güzel ile çirkinin karışımından oluşan-* Müslümanlık da hiçbir zaman Müslimlerle Müslümanları aynı şemsiye altında toplayamamıştır, bundan sonra da toplayamayacaktır. Bu da ilginç değil mi? Son zamanlarda İslâm’a karşı gelişen patalojik tepkilerin temel kaynağı işte budur.

Kur’ân’ın iki kabı arasına hapsedilmiş olsa bile İslâm, Müslümanların gözünü kamaştırıyor, aynı zamanda onlarla hiçbir ilişkisinin olmadığını da adetâ haykırıyor. Bu da Müslümanları öfkelendiriyor. Çünkü ölesiye gösterdikleri çabalara rağmen onu bir türlü Müslümanlığa dönüştüremiyorlar. Bunu başaramadıkları için de çeşitli hilelerle ona saldırıyorlar; ona ***«Selefîlik»*** ve ***«Vahhabîlik»*** gibi yakışıksız isimler vererek adını lekelemeğe çalışıyorlar. Oysa İslâm ne ***Müslümanlık***, ne ***Tarikatçılık***, ne ***selefîlik***, ne ***Vahhabîlik***, ne de ***İhvancılıktır***. O, sadece ***İslâm***’dır ve kıyamet kopuncaya kadar da *(Müslümanların değil)* yalnızca Müslimlerin dini olarak kalacaktır, ***«welew kerihel kâfirûn!»***

İslâm, *-başta Müslümanlığa, ondan sonra da Müslümanlığın özendirdiği cehalete, yobazlığa, aymazlığa, yozlaşmaya, zulme, adaletsizliğe ve ahlâksızlığa geçit vermek istemediği için-*, özellikle son bin yıl boyunca Müslümanlar tarafından sürekli şekilde saldırıya uğramıştır. Ancak bu saldırılar doğrudan ve açık şekilde değil, tersine sinsice ve spekülatif yollarla gerçekleştirilmiştir. Bu hilelerin en son örneklerinden ve en büyüklerinden biri de dış dünyada, Müslümanlığa karşı gelişen nefretin, Müslümanlar tarafından ***«İslâmofobi»*** olarak

---

[1] Türkçe ve Farsça konuşulan bu ülkelerde İslâm’ın «Müslümanlık» olarak anılıyor ve tanıtılıyor olması, yaklaşık 1000 yıl önce İslâm’a karşı sinsice işlenmiş bir dizi komplonun sonucudur. Günümüze kadar bu olaylara ilişkin ciddi araştırmaların yapılmamış olması bile Ortadoğulu (Fars, Arap, Türk karışımı) halkların gizli aşikar işbirliği yaparak İslâm’ın gün yüzünü görmemesi için ne büyük çabalar harcadıklarını kanıtlamaktadır.

[2] Bu kelimenin Arapça ve Kur’ân’ı Kerîm’deki orijinal karşılığı (yerine göre): Muslimûn مُسْلِمُون ya da Muslimîn مُسْلِمِين dir. Bu her iki sözcük de Muslim مُسْلِم kelimesinin çoğullarıdır. Farklı yazılış ve okunuş nedenleri Arap gramer kuralları konulu kitaplarda ayrıntılı olarak açıklanmıştır. Özeti (erbabınca bilindiği üzere) şudur: مُسْلِم kelimesi tekil bir isimdir. Bunun müzekker (eril) çoğulu; ref’ halinde (yani mubtedâ, fail ve naib-i fail olduğu yerlerde) و ve ن ile sonlanır. Cer harfinden sonra geldiğinde veya mefûlun bih olduğu yerlerde ise ي ve ن ile sonlanır. Önemli bir not olarak belirtmek gerekir ki: Bu iki kelimenin Türkçede tam karşılığı: «Muslimler»’dir; «Müslümanlar» şeklinde tercüme edilmeleri, kesinlikle mümkün değildir. Bu göze alanlar, ya cahil, ya da Kur’ân’ın düşmanıdırlar. Bu cinayeti bilinçli olarak işleyenler, sonuçlarına katlanacaklardır!

servis edilmesidir. Oysa bu nefretin gerçek ve haklı adı ***«Müslümanofobi»***'dir. Çünkü Müslümanların yüzünden dünya, *(Eylül 661 yılından bu yana)*[3] İslâm'la hiçbir zaman tanışma olanağını bulamamıştır. Bu gün itibariyle 1357 yıldır uygulanmadığı için tabiatıyla meçhul kalan İslâm'dan dünyanın nefret ettiğini ileri sürmenin bir mantığı yoktur.

Batı dünyasını İslâm hakkında yanıltanlar, kuşkusuz Müslümanlardır. Nitekim kendi dinleri olan ***Müslümanlığı*** Batılılara *-her fırsatta-* ***İslâm*** diye sunmaya çalışmışlardır. Buna rağmen kendi yurtlarında ***Müslümanlık*** adını ısrarla ve gururla taşırken, tamamen başka bir din olan İslâm'ın adını yalnızca kimliklerine yazdırmayı ve işlerine geldiği her yerde onu bir sömürü aracı olarak değerlendirmeyi ihmal etmemişlerdir. Yurt içinde İslâm'ı kimlik belgelerinde gizlemeye çalışırlarken, onu Batıda bir sembol ve etiket olarak kullanmışlardır. Bunun mutlaka farkında olan oryantalistler, ***Müslümanlık*** ile ***İslâm*** arasındaki uçurumu bilmelerine rağmen, *-haçlı zihniyetine zararı olur diye-* ne Avrupa'da ne de Amerika'da hiçbir zaman bu sırrı deşifre etmemişlerdir! Müslümanların İslâm'a karşı sürdürdükleri bu tutum, tabiatıyla batı toplumlarının öfkesini ***Müslümanlığın*** değil ***İslâm***'ın üzerinde yoğunlaştırmıştır.

Müslümanların hem kendi yurtlarında, hem dışarıda *-özellikle son kırk yıl içerisinde-* verdikleri yıkıcı örnekler, batı dünyasının dikkatini çekmiştir. Bu örneklerin sadece aşağıdaki çok kısa özeti bile aklıselim her insanı derinden düşündürecek mahiyetidir.

1) Önce Müslüman Dünyasında,[4] *(son 50 yılda)* Öldürülen Liderlerin Listesine bir göz atalım. Bu listede birçok isme rastlayacaksınız:

Ürdün kralı Abdullah b. Hüseyn, Irak kralı Faysal II, Irak Başbakanı Nuri Said Paşa, Afganistan Cumhurbaşkanı Hafizullah Emin, Afganistan Cumhurbaşkanı Nur Muhammed Terakki, Afganistan Cumhurbaşkanı Muhammed Necibullah Ahmedzâî, Irak Devlet Başkanı Abdulkerim Kasım, Suudi Arabistan Kralı Faysal b. Abdulaziz, Pakistan Cumhurbaşkanı Zülfikar Ali Butto, Pakistan Başbakanı Binazir Butta, Mısır Devlet Başkanı Enveru's-Sadaat, Bengladeş Cumhurbaşkanı Muciburrahman, Türkiye Başbakanı Adnan menderes, Türkiye Dışişleri Bakanı Fatin Rüştü Zorlu, Türkiye Maliye Bakanı Hasan Polatkan, Türkiye Başbakanı Nihat Erim, Türkiye Cumhurbaşkanı Turgut Özal. Lübnan Cumhurbaşkanı Beşir Cumeyyil, Irak Devlet Başkanı Saddam Hüseyn, Libya Lideri Muammer Kaddafi

Batı dünyasında ise yalnızca Amerika Cumhurbaşkanı **John Kenedy** ve İsveç Başbakanı **Olof Palme** öldürülmüştür. İkisinin de katilleri Ortadoğu kökenlidirler ve Müslümadırlar!

2) ***el-Qâideh-Tâlibân*** örgütünün *-yıllardır bugüne kadar devam eden-* Afganistan macerası bütün dünyayı dehşete düşürmüştür. Bu kanlı örgüt, devşirdiği on binlerce nitelikli *(fakat gafil)* gencin telef olmasına, astronomik rakamlarla ifade edilebilecek servetlerin *-gözyaşı, kan ve ateşle karışarak-* yok olmasına yol açmıştır. Bu örgüt, aslında Osmanlı politeist Müslümanlığına karşı 2 asır önce patlak veren ***Vahhabîlik*** akımının militarist koludur. Dolayısıyla temelde Müslümanlığın ters bir ürünüdür.

3) 1980 yılında **Irak-İran** arasında birden alevlenen ve 8 yıl süren ***«Körfez Savaşı»***'nın neden olduğu yağma ve yıkımlar, bütün dünyayı yine dehşete düşürmüştür. Kapışan her iki devletin

---

[3] Bu, Hz. Hasan'ın devlet başkanlığından Muaviye lehinde istifa ettiği ve böylece Râşidî Hilâfet'in sona erdiği tarihtir.

[4] Bu dünyaya, bugünkü görüntüsü ile «İslâm Dünyası» demek -bir bakıma- doğru değildir. Nitekim Türkiye'de «İslâm Dünyası» nitelemesi nadiren kullanılmaktadır. Müslümanlar son yıllarda, «İslâm'a karşı kazandıkları zafer»'in (!) bir nişanesi ve «Türkistan fethinin yeni bir intikamı» olarak «Müslümanlık Dünyası» tabirini daha büyük bir cesaretle ve sıklıkla kullanmaktadırlar.

tebaası da Müslümandır. Bu savaşın patlak vermesini hazırlayan çok yönlü tarihi ve siyasi nedenler irdelendiğinde Müslümanlığın karanlık yüzü bir kez daha bütün çıplaklığı ile göze çarpmaktadır. Çünkü bu savaş bir bakıma; **Aflaqîler** ile **Alqamîler**'in[5] yeniden hesaplaşmasıdır. Bir yandan; **sağcı-solcu** ya da **kapitalist-sosyalist** kavgasıdır. Başka bir cepheden; **gerici-ilerici**, ya da **lâikçi-dinci** dalaşıdır. Bir başka yönden de **Sabii-Mecûsî** didişmesidir… Evet, Müslümanlararası ***«Körfez Savaşı»***, tarihin *-barındırdığı bu çok yönlü içerikle-* Ortadoğu'da biriktirdiği negatif enerjinin patlamasıdır. Önemli olan nokta şudur: Küresel güçler tarafından sahnelenen bu savaştaki aktörlerin hepsi Müslümandırlar.

Batı, eskiden kalma oryantalist birikimini ve günümüzdeki dev teknolojisini kullanarak Müslümanlar hakkında hemen her konuya ilişkin ayrıntılı bilgilere ulaşabilmiştir. Bu sayede Ortadoğu üzerinde bir yandan militarist yöntemlerle öbür yandan kültür savaşlarıyla projeler hazırlamakta ve zamanı gelince bunları uygulamaya koymaktadır. Müslüman ülkelerin yönetimleri de bu projelerde aktör olarak yer almaktadırlar. Ortaya çıkan her sonuç, İslâm'a karşı Batının nefretini bir kat daha artırmaktadır. Bu işbirliği sayesinde Müslümanlar hayâlî ***«İslâmofobi»*** projesinde yerlerini alarak günün birinde bunun, ***«Müslümofofi»*** olarak dışa yansımaması için çaba harcamaktadırlar.

4) Bu arada, Türk Müslümanlığı da Avrupa'da *(özellikle Almanya'da)* yuvalanarak İslâm'ın parlak yüzünü bu kıtada var gücüyle karartmaya çalışmaktadır. Türkistan fethinin bu kaçıncı rövanşıdır bilinmez ama Türk Müslümanlığının Avrupa'da İslâm'a indirdiği darbe dehşet vericidir. Gerek **Alevî-Sünnî** çatışmasıyla, gerek **Süleymancı-Kaplancı-Milli görüşçü** cepheler arasındaki kavgalarıyla Türk Müslümanlığı, elinden geldiğince İslâm'a ait argümanları ve sembolleri kullanarak Avrupa'nın *-özellikle son yıllarda-* İslâm'a karşı amansız ve acımasız bir düşman haline gelmesini sağlamıştır.

5) Son olarak, sırları 15 Temmuz gecesi *-kısmen-* ortaya çıkmış bulunan bir terör örgütünün, **Neo-Müslümanlığı** dünyanın her tarafına yaymak amacıyla yıllarca İslâm'ı nasıl tahrip etmeye çalıştığı ortaya çıkmıştır. Modern Budizm'den gücünü alan bu tehlikeli akımın, *-İslâm'ın Türkiye'de (nasılsa kalabilmiş) cılız gölgesini de zihinlerden tamamen silmek için-* küresel güçlerle nasıl işbirliği ettiği artık yalanlanamaz kanıtlarla aleniyete dökülmüştür.

Denizden katre bu gerçekler bile Müslümanlığın ve Müslümanların, *-başta İslâm için, ondan sonra da tüm insanlık dünyası için-* ne büyük bir tehlike oluşturduğunu fazlasıyla kanıtlamaktadır.

[5] Aflaqîler العفالقة'den amaç: Irak ve Suriye'de kurulan Sosyalist Baas Partisinin kurucusu, Lübnanlı Hıristiyan Michel Aflaq'tır. Alqamîler العلاقمة 'den amaç ise; Abbasi Devleti'nin sadrazamlarından (başbakanlarından) İbn'ul-Alqami ابن العلقمي 'dir. Şii olan bu şahıs, gizlice Moğol Lideri Hülâgû ile haberleşerek Abbasi devletine son vermek üzere onu davet etmiş. Bunun üzerine 1258'de Başta başkent Bağdat olmak üzere, Abbasi ülkesi Moğollar tarafından işgal edilmiş, milyonlarca insan öldürülmüş ve Abbasi Devleti tarih sahnesinden çekilmiştir.